

סיכום פרק א

- כדור-הארץ נמצא בחלל.
- כדור-הארץ מקיף את השמש במסלול כמעט מעגלי, בתנועה מחזורית.
- במהלך ההקפה של כדור-הארץ את השמש נוצרות העונות.
- אנחנו קוראים בשם "שנה", או "שנת חמה" לזמן שבו משלים כדור-הארץ הקפה אחת סביב השמש.
- העונות המתחלפות הן העוזרות לנו לדעת כי חלפה שנה.
- "ראש השנה" הוא יום שנקבע כדי לציין את תחילתה של שנה חדשה.
- כדור-הארץ מבצע שתי תנועות בעת ובעונה אחת: הוא מקיף את השמש, והוא מסתובב סביב עצמו.
- כתוצאה מסיבוב כדור-הארץ סביב עצמו נוצרים היום והלילה.
- משך הזמן שבו משלים כדור-הארץ סיבוב אחד סביב עצמו נקרא "יממה".
- בשנת חמה יש 365 יממות שלמות.
- בני האדם חילקו את היממה ל-24 חלקים שווים, הנקראים "שעות".
- כדי לעקוב אחר מהלך השעות המציאו בני האדם את השעון.

פרקי קריאה לפרק א

משדרכו רגליו על הכוכב בדרך את האיש לשלום הכבוד
 וקורר-ארץ:
 - בקר טוב, אדוני! מדוע כבית את פוסק?
 - פקדה היא - ענה האיש - בקר טובו
 - מהי פקדה וזי?
 - הפקדה היא לזכות את פנסים ערב טובו - אמר והדליק
 את הפנס מסדש.
 - ומדוע הדלקת את פנסה שנית?
 - פקדה היא - השיב האיש.
 - אינני מבין - קרא הנסיך הקטן.
 - אין כאן מה להבין. פקדה היא פקדה. בקר טובו - אמר
 האיש וכנה את הפנס. אמר נגב את מצחו במקמקסה צשויה
 משבצות אדמות והיטיף:
 - עוסק אני במקצוע אים. לפנים היטה זו עבודה הוגנת.
 נוהג הייתי לזכות את הפנס עם בקר ולהדליקו בין הערבים.
 היה די פנאי לטפ בשעות היום ולישן בשעות הלילה...
 - קלום קל שני בהוראות שנתנו לך?
 - הצרה היא שההוראות לא נשמעו - השיב המדליק - ואני
 מהירות טובו של הכוכב גדלה והלכה משנה לשנה, אך
 ההוראות שנתנו לי לא שנו קללו
 - ובכך? - שאל הנסיך הקטן.
 - ובכן, בעת עושה הכוכב סבוב שלם גדלה, ואין לי פנאי
 להנפש ולהחליף כח אפילו כדי שנה אחת. אני מדליק את
 הפנס ומכבה אותו אחת לדקה!

אכן, מחר הדבר. - אמר הנסיך הקטן - על כוכבך זה אין
 היממה נמשכת אלא דקה אחת בלבד.
 - אין זה מחר כל עקר. - צעו המדליק - הנה עבר חדש תמים
 מאז פתחנו בשיחה.
 - חדש תמים? -
 - כן, כן, חדש ימים. שלשים ימות - שלשים יום. ערב טובו -
 אמר האיש והדליק את הפנס.
 הנסיך הקטן הספיק במדליק ובלבו נתעוררו רגשות חכה
 לאיש זה הנאמן למסקיו כל כך. או נופר באיטן שקיעות-שמש
 על כוכבו שנה שאותן כמעט ראות בהיוו את כסאו כפעם
 בפעם. עמד השתוקק לומר ליוויו התדש.
 - יודע אתה - אמר הנסיך הקטן - יכול אני לעיז לך עצה.
 ביצע לנחם לכשתרצה בכך.
 - אני רוצה בכך בכל עת יבכל שעה - קרא המדליק.
 אכן, יכול אדם להיות עצל מטבעו ונאמן בעבודתו בעת
 ובעונה אחת.
 הנסיך הקטן הוסיף ואמר:
 - כוכבך קטן כל כך. שאתה יכול להקיפו בשלש פכיות
 בלבד. אינה צריך אלא לדעור לאסוף כדי להקצא תמיד באור
 השמש. לכשתרצה להנפש תצעד לאס, והיום יארב ברצונך
 וקאנת-נמשך...
 - אין זה מספקני ביותר - אמר המדליק - כי אין זכר המכיר
 עלי מן השנה.
 - אין לה מלוו - אמר הנסיך הקטן.
 - אין מלו... בקר טובו - אמר המדליק וכנה את הפנס.

* מתוך "הנסיך הקטן" מאת אנטואן דה סנט-אזוברי
 תורגמת עם עובד חלי אביב 1967
 תורגם מנורמליות ארית לזר